Autor Guste Santini
Utorak, 09 Travanj 2002 10:58

Citirana se izjava može pročitati na drugoj stranici «Jutarnjeg lista» od 9. travnja 2002. godine.

Svakim smo danom «bombardirani tepisima» izjava kako je ovo ili ono dobro i kako ovaj ili onaj pojedinac, te ova ili ona institucija hvali Hrvatsku glede njezinih reformi i ubrzanog ispunjenja uvjeta za punopravno članstvo u Europskoj uniji. I tada, kada koalicija ukazuje na svoje uspjehe, nalazimo ovako beznadnu i dramatičnu izjavu. Pri tome valja reći da je na vlasti socijal-demokracija bar u modalnoj veličini. Što bi tek bilo da su pristalice kapital odnosa na vlasti? Dragi čitaoče ne bi bilo ništa jer ovo nema veze sa socijal-demokracijom. Radi se o celofanu. Da je tome tako dovoljno je racionalizirati citiranu izjavu.

Kada se radi o gubicima koji se mjere stotinama milijuna kuna, pa i milijardama, tada se olako prelazi preko tih činjenica. Kada se govori da zemlja mora sačuvati subjektivitet tada se to ne čuje. Danas nam citirana tiskovina donosi izjavu jednog našeg građanina koji je sprema izgubiti subjektivitet da bi dobio radno mjesto. Molim vas gospodo iz vlasti da li se razumjemo. Čovjek bi dao bubreg da bi radio i da bi od svog rada živio.

To je ocjena svekolikog društvenog sistema u Hrvatskoj. To je osuda svekolikog društvenog sistema u Hrvatskoj. To je dijagnoza stanja u Hrvatskoj. I ne želim više ništa čuti od čuda jer se svako čudo, na ovim prostorima, pretvara u čudovište. Ne zanima me što i tko nešto misli mene zanima naš građanin (predstavnik gotovo milijun ljudi: 500.000 nezaposlenih i gotovo toliko nasilno pnziniranih) za kojeg je Hrvatska ipak maćeha a ne mati. On je razočaran i svi smo razočarani. Stoga mi ne pričajte o socijalnim programima jer su oni posljedica prethodne i sadašnje politike a ne brige za građane.

Sjetimo se izjava devedesetih godina poput «hrvatska lisnica u hrvatskom džepu» ili ostvarenje samostalnosti Hrvatske znači stotinu milijardi (ne dinara, ne kuna već dolara) novih investicija. Bit će med i mlijeko. Gdje je danas gospodo političari hrvatska lisnica? Danas osim destrukcije nemamo bilo što upisati u knjižicu rezultata države. Čak i ono što je stvoreno tako je lako i jednostavno destruirano. U tome je bila dosljedna prethodna vlast; današnja upravo odigrava dramatično finale cijele priče.

Odvojili smo realnu od financijske sfere i razvoja, razumljivo, nema. Umjesto koncepcije i strategije razvoja govorimo o pregovorima sa inozemnim institucijama i ignoriramo iskustvo susjedne nam Slovenije, koja je, uzgred budi rečeno, učinila iskorak ka razvijenim zemljama, dok smo mi postali nerazvijena zemlja. Kada je riječ o izlasku iz krize tada govorimo o smanjenju potrošnje kao da se samo tu nalazi rješenje. Draga gospodo, rješenje se nalazi u povećanju privredne aktivnosti i to je prvi korak. Ovom valja pridodati i drugi korak koji se zove racionalizacija ali to traje godinama. Taktike i operativne politike znači traženje najjeftinijeg puta izlaska iz krize. Mi ga ne tražimo mi živimo od jednog do drugog aranžmana sa MMF-om. I to je cjela priča ostalo su detalji ili ukrasi koji ne koriste, ali štete, svima nama.